

TEDEN KULTURNE DEDIŠČINE: KJER PRETEKLOST SREČA PRIHODNOST

PESEM O LIPI

Stara lipa na hribu stoji,
ne hodi, ne teče, a se veseli.

Ko sama ne bo več z drevesi živela,
takrat se lepo bo imela.

Stara lipa se dviga do neba,
živi kot osamljena kepa zlata.

Nekoč le dobila bo žarek sonca,
za vedno bo vesela in srečna bila.

Veronika Vidmar, 5. a